

Basın İşletmelerinde Likidite Analizi: Hürriyet Gazetesi Örneği

Arş. Gör. Dr. Tolga KARA

Özet

Basın işletmeleri, bilgi ve haber üretirken aynı zamanda sınai bir üretimin oluşmasını sağlayan, yarı kamusal mal ve hizmet üreten birer işletme konumundadırlar. Bu işletmeler, tarihten gelen toplumu bilinçlendirme ve kamuoyu yaratma misyonlarının yanına, günümüzün ekonomik koşullarının gerekli kıldığı kar ederek hayatta kalma zorunluluğunu da ekleyerek bir "ticari işletme" haline gelmişlerdir.

Ancak, her ticari işletmede olduğu gibi basın işletmeleri de faaliyetlerini yürütürken çeşitli baskı ve çıkar çevrelerinin etkisi altındadırlar. Kamuoyunu aydınlatma, bilgilendirme, yerine göre yönlendirme işlevlerini yerine getiren basın işletmelerinin, sözü edilen baskı ve çıkar çevrelerinin etkisinden kurtulabilmeleri, varlıklarını kendi ayakları üzerinde devam ettirebilmeleri, özgür ve tarafsız yayıncılık anlayışına gazeteciliğin etik kuralları çerçevesinde bağlı kalabilmeleri için sağlam bir finansal yapıya sahip olmaları gerekmektedir.

Bu anlamda likidite analizi de bir işletmenin finansal yapısını ortaya koyan önemli göstergelerden biridir. Ekonomik anlamda güçlü olabilen basın işletmelerinin hiçbir finansal desteğe ihtiyaç duymadan yayın hayatını sürdürebilmesi hem ülkedeki demokratik ortamın varlığını devam ettirilmesine olanak sağlayacak hem de "özgür medya" idealinin ilk adımı olacaktır.

Abstract

The aim of this article is to explain the important role of liquidity analysis in media organizations.

The liquidity analysis of a specific media company is performed by using related ratios and the results are evaluated which is very important for Turkish press industry with it's minimal benefits in proportion to its costs and with the high rates of inflation.

Key Words

Mali Analiz, Basın İşletmeciliği, Liquidity Analysis, Media Companies

1. Giriş

Likidite analizi mali analizin ilk aşamalarından birini oluşturmaktadır. Mali analiz, mali planlama ve mali kontrolün ön şartıdır. İşletmenin durumunu bilmeden mali planlama ve kontrol yapmak imkansızdır. Dolayısıyla ana amaç, işletmenin içinde bulunduğu mali durumu ortaya koymaktır. O halde mali analiz, "mali tablolardaki verilerin önemini ve anlamını tespit etmek için yürütülen bir faaliyettir"(Koç, 1970:53) şeklinde tanımlanabilir.

Bir başka tanıma göre mali analiz; bir teşebbüsün mevcut şartlar altında mali durumunu belirlemek ve gelecekteki şartlara göre mali durumunu tahmin edebilmek üzere yapılan incelemelerdir.(Olalı, 1977:38) Bu faaliyet ve incelemeler sonucu elde edilen veriler, işletme ile ilgili olarak alınan kararların temelini teşkil etmektedirler.

Bu anlamda mali analiz yapmadan işletmenin durumunu ve faaliyet sonuçlarını anlamak mümkün değildir.

Mali analiz bu incelemeyi, mali tablolarda yer alan çeşitli kalemler arasında, karşılaştırmalar, yüzdeler ve oranlar yoluyla ilişkiler kurarak, ölçümlere dayanarak yapmakta ve sonuçlara göre yorumlar getirmektedir.

Böylece mali analiz neticesinde elde edilen verilere ve yorumlara bakılarak, işletmenin pozisyonunun ne olduğu ve gelecekteki durumunun ne olacağı konusunda bir netlik sağlanmaktadır. Bu tablolar işletmelerin geleceklerini tayin edebilmektedir.

Diğer işletmelerde olduğu gibi basın işletmeleri için de analiz bu noktada önem kazanmaktadır. Basın işletmeleri, mümkün olduğu kadar okuyucunun taleplerine cevap veren ve diğer basın ürünlerine tercih edilen ürünler sunmak istemektedirler. Bunun için de okuyucu kitlelerini tanımaları gerekmektedir. Özellikle yoğun rekabetin yaşandığı bu sektörde, sadece talebi ölçmek yeterli değildir. Bundan başka rakip şirketlerin de durumlarının analiz edilmesi, bilinmesi ve alternatif ya da ikame edici stratejilerin geliştirilmesi gerekmektedir.(Binatlı, 2000:182)

Yaşamsal anlamda bu denli öneme sahip mali tablolar; bilanço, gelir tablosu, dağıtılmamış karlar tablosu, fon akış tablosu, net işletme sermayesindeki değişim tablosu ve nakit akış tablosudur. Ancak, mali tablolar analizi, geniş anlamıyla, bütün bu tabloların tahlilini kapsamaktaysa da, dar anlamda mali tablolar analizi, bilanço ve gelir tablosunun tahlilini kapsamaktadır.

Mali tablolar amaçlarına göre birçok farklı grup tarafından incelenmektedir. Aynı ölçüde mali tabloların analizi de sözü edilen farklı gruplara çeşitli bilgiler sunmaktadır. Bu noktada mali tabloların analiz edilme amaçları büyük önem kazanmaktadır. Bu amaçlardan başlıcaları; bir kurumun bir hesap dönemine ait mali tablolarını analiz etmek, o kurumun varlık ve sermaye durumuyla işletme sonuçlarını değerlemek, geçmiş birkaç hesap dönemine ait mali tablolarını analiz etmek, böylece o kurumun gelişme seyrini saptamak, işletmenin mali tablolarını, aynı iş kolundaki tipik işletmenin ya da o işkolundaki kurumların mali tablolarının (ortalama) sonuçlarıyla karşılaştırmak, böylece o kurumun o işkolundaki yerini ve durumunu saptamak, aynı karşılaştırmayı ülke ekonomisi açısından ve ülkedeki kurumların sonuçlarıyla yapmak, kredi isteyen bir kuruma, istediği kredinin verilebilirlik durumunu ve ödeme gücünü saptamak, bir işletmenin yeni yatırımlarına ya da genişleme kararlarına yön verebilmek şeklinde sıralanabilmektedir.

Mali tablolar analizi, tüm bu amaçlara cevap verebilmek ve muhasebe bilgilerini işletmelerden talep edenlere hizmet edebilmek için çeşitli tekniklere ihtiyaç duymaktadır. Bu teknikler vasıtasıyla, mali tablolar analiz edilebilmekte ve incelenmeye hazır hale getirilebilmektedir.

2. Mali Analizde Kullanılan Teknikler

Mali tablolar, işletme ile ilgili çeşitli pratik ve önemli soruların yanıtlarını araştırmak için analize tabi tutulmaktadır. Bu sorular, işletmenin borç ödeme gücünü, işletme sermayesinin yeterli olup olmadığını, duran varlıklardaki yatırım fazlalığını, karlılığını ortaya koyan cevaplarla ilgilidir.

Mali tabloların cevap aradığı soruların listesi hiç kuşkusuz uzatılabilmektedir. Ancak bu noktada önemli olan, işletme ile ilgili sorulara cevap ararken, hangi noktalar üzerinde durulması gerektiğinin, hangi ilişki, değişim ve eğilimlerin hangi soruların yanıtını oluşturduğunun bilinmesi gerekmektedir. Mali tablolar analizinde kullanılan teknikler ve bu tekniklerin çeşitliliği, cevapları aranan sorulara doğru yanıtlar verilmesini sağlamaktadır. Her sorunun yanıtını aynı tip uygulamalarda bulmak mümkün değildir.

Gerek işletme yöneticileri, gerek yatırımcılar, gerekse kredi veren kurumlar açısından yapılacak bir mali tablo değerlendirmesinde, her grubun beklentilerine göre çeşitli analiz yöntemleri uygulanmaktadır.

Mali tabloların amaçları da göz önüne alınarak, dört temel analiz yönteminden söz etmek mümkündür. Bunlar; Karşılaştırmalı mali tablolar analizi, dikey yüzde yöntemi ile analiz, eğilim (trend) yüzdeleri yöntemi ile analiz ve oran analizidir.

2.1. Rasyo Kavramı Tanımı Ve Çeşitleri

En sade şekliyle rasyo analizi; “bilanço ve gelir tablosundaki çeşitli kalemlerin kendi aralarında ve birbirlerine karşı olan ilişkilerinin oranlar yoluyla incelenmesine dayanan finansal analiz metodudur”(Gürus, 1972:40) şeklinde tanımlanmaktadır.

Rasyo (ratio) söcüğü Latince kökenli olup, oran ve akla uygun olmak üzere iki anlamı vardır. Buradan hareketle rasyo, iki nicelik arasındaki akla uygun ilişki ya da iki rakam arasındaki matematiksel ilişki olarak tanımlanabilmektedir.(Durmuş, 1981:160)

Oran şeklinde tespit edilen bu ilişkiler bilanço kalemleri arasında, gelir tablosu kalemleri arasında veya bilanço kalemleri ile gelir tablosu kalemleri arasında kurulabilmektedirler. Bu şekilde, tek başlarına fazla bir anlam ifade etmeyen mali tablolara ait kalemler ve hesap grupları, rasyolar yoluyla daha anlamlı hale gelmektedir.

Ancak, mali tablolarda yer alan kalemler arasındaki basit matematiksel ilişkileri göstermek, başka bir deyişle oranları hesaplamak, tek başına bir amaç olmamalıdır. Önemli olan, hesaplanan oranların değerlendirilmesi ve yorumlanmasıdır. Oranların yararlı bir analiz aracı olabilmeleri için, işletme ile ilgili anlamlı soruları yanıtlamaları gerekmektedir.(Akgüç, 1991:345)

Rasyolar, yanıtladıkları bu anlamlı sorular neticesinde, öteki tahlil yöntemlerine göre bir ayrıcalık elde etmektedirler. Rasyolar sadece işletmenin geçmiş ve cari mali durumunu değerlendirmek açısından değil, planlama ve kontrol işlevini yerine getirmede ve üçüncü kişilerin özellikle firma ortaklarının, hisse senetlerine yatırım yapmak isteyen birikim sahiplerinin ve finansman kurumlarının, firmanın mali durumunu ve gücünü nasıl gördüklerini değerlendirme yönünden yararlı ve gereklidir.

Bu ayrıcalık ve üstünlükler dolayısıyla rasyoların çok değişik türleri vardır. Oranlar, değişik açılardan sınıflandırılmaktadırlar. En genel anlamıyla bu sınıflama dört ana başlık altında yapılmaktadır. Bunlar; Likidite durumunun analizinde kullanılan oranlar, mali yapının analizinde kullanılan oranlar, çalışma (Faaliyet) durumu analizinde kullanılan oranlar ve karlılık durumu analizinde kullanılan oranlardır.

3. Basın İşletmelerinde Likidite Analizi

Genel anlamıyla likidite oranları, işletmenin kısa vadeli borçlarını vadesinde ödeyip ödeyemeyeceğini, diğer bir ifade ile işletmenin bir hesap dönemi içinde paraya çevrilebilecek aktif değerlerle kısa vadeli borçları arasındaki ilişkiyi göstermektedir.(Çetiner, 2000:139) Bu bakımdan likidite oranları işletmenin ödeme gücünü gösteren önemli bir başvuru kaynağıdır.

Bir işletmenin kısa vadeli borçları, bir yıl içinde ödenmesi gereken borçları olup, dönen varlıklar arasında yer alan kalemlerle karşılanmaktadır. Dönen varlıklar, parasal kıymetler ile bir yıl içinde paraya çevrilmesi mümkün olan değerlerdir. Bu açıklamaya göre, likidite oranlarında kullanılan bilanço hesapları, dönen varlıklar ve kısa vadeli borçları oluşturan hesap gruplarıdır.

Bazı kaynaklarda iki tür likiditeden söz edilmektedir. Bunlar, teknik ve gerçek likiditedir. Teknik likidite, işletmenin vadesi gelen borçlarını ödeyebilme gücünü, gerçek likidite ise tasfiye halinde borçlarını ödeyebilme gücünü ifade etmektedir. Kısa vadeli finansal analizde teknik likidite ön planda yer alsa da, zaman zaman tasfiye halinde borçların ödenip ödenemeyeceği de araştırılmaktadır.(Gönenli, 1978:183)

Bununla beraber likidite oranları kimi zaman tek başlarına işletmenin borçlarını ödeme gücü hakkında bilgi verememektedirler. Yine aynı şekilde kimi zaman likidite analizi yapılırken bazı faaliyet oranlarından da yararlanmak gerekmektedir. Çünkü, stok devir hızı ya da alacak devir hızı gibi kimi rasyolar, likidite rasyolarıyla yakın paralellikler göstermektedir. Örneğin, alacaklarını tahsil etmekte güçlükler yaşayan bir işletmenin, borçlarını ödeme gücü de sıkıntıya girecektir.(Koç, 1970:124)

İşletmenin likidite durumunu ölçen oranlar, kimi kaynaklara göre farklılaşsa da genel anlamda üç tanedir. Bunlar; Cari oran, likidite oranı (asit test oranı) ve nakit oranlarıdır.

3.1. Cari Oran

Bir işletmenin likiditesinin ve kısa dönem borç ödeme yeteneğinin bir göstergesi olan cari oran; cari aktifin (dönen varlıklar) cari pasife (kısa vadeli borçlar) oranlanması ile ifade edilmektedir.(Needles, 1983:729)

Bir işletmenin kısa vadeli borçlarını nakit veya kısa vadede nakde çevrilebilecek kıymetleriyle karşılayabilecek durumda olması esastır. Kaba bir ölçü olmasına rağmen cari oran, dönen varlıkların kısa vadeli borçları karşılayabilme derecesini gösteren bir endeks olarak yaygın bir şekilde kullanılmaktadır.

Bununla beraber, cari oran ne kadar yüksek olursa işletmenin durumunun o kadar iyi olacağı konusunda genel bir görüş vardır. Fakat cari oranın yüksek olması işletmeye kredi verenlerin lehine olmasına rağmen, işletme sahip ve yöneticilerinin aleyhine bir durumdur. Çünkü söz konusu durum, işletmede atıl fonların bulunduğu bir işarettir.

Cari oran hesaplanırken dikkat edilecek husus, şüpheli alacak karşılığı, alacak senetleri reeskontu, stok değer düşüş karşılığı, menkul değerler değer düşüş karşılığı gibi düzenleyici hesapların ilgili dönen varlık kalemlerinden indirilmeleri gerektiğidir. Bu işlem yapılmadığında ortaya çıkacak sonuç yanıltıcı olabilmektedir.(Akgüç, 1995:347)

Genel bir görüş olarak cari oran standardının, sınai ve ticari işletmelerde 2/1 olması kabul edilmektedir. Daha açık bir ifadeyle dönen varlıklar, kısa vadeli borçların iki katı olmalıdır. Ancak bu kural her işletme için geçerli olmamaktadır.

İşletmenin cari oranı yükselmiş ise bunun nedenleri, firmanın normal faaliyeti sonucu yarattığı kaynaklar, duran varlıkların azalışı, uzun vadeli borçlanma, sermaye artışı ve kısa vadeli borçların ödenmesidir. Oranın düşmüş olması ise, firmanın zarar etmesine, nakden kar dağıtılmasına, sermayenin azaltılmasına, maddi duran varlıkların yenilenmesine işaret etmektedir. (Çabuk, Lazol, 2000:154)

Basın işletmelerinde likidite analizi uygulamasına örnek gazete olarak büyük medya gruplarından birine bağlı olan Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş seçilmiş ve söz konusu gazetenin 2002-2003 yıllarına ait 12 aylık mali tabloları incelenmiştir.

Dönen Varlıklar
Cari Oran = _____
Kısa Vadeli Borçlar

Seneler	2002	2003
Cari Oran	2.75	2.32

3.2. Likidite Oranı (Asit Test Oranı)

Cari oranın, dönen varlıkların kısa vadeli borçlara bölünmesiyle elde edildiği daha önce de vurgulanmıştı. Ancak genellikle, dönen varlıklar içinde yer alan stokların yeterince likit olmadıkları savunulmakta ve bunların dönen varlıklar kalemi içinden çıkarılmaları görüşünde birleşilmektedir.

Bu noktadan hareketle geliştirilen likidite oranı, dönen varlıklardan yeterince hızlı paraya çevrilemeyen stokların düşülmesi ve sonucun kısa vadeli borçlara bölünmesiyle elde edilmektedir.

Likidite oranı da tıpkı cari oranda olduğu gibi işletmenin kısa vadeli borçlarını ödeme gücünü göstermektedir. Ancak dönen varlıklardan stokların düşülmesiyle, dönen varlıkların likit olma derecesi artırılmış böylece cari orana kıyasla daha keskin bir oran elde edilmiştir. Burada amaç, stokların paraya çevrilememe riskini azaltmaktır. Bu anlamda likidite oranı, cari oranı tamamlayıcı bir değer taşımaktadır. (Hatipoğlu, 1993:325)

Asit test oranı olarak da ifade edilen likidite oranının 1/1 olması genellikle işletmeler için sağlam bir yapıya işaret etmektedir. Sözü geçen oranın 1/1 veya %100 olması, işletmenin kısa vadeli borçlarını stoklardan satış yapmasa dahi vadesinde ödeyebileceği anlamına gelmektedir. (Ertan, 1971:99)

Bununla beraber, işletme, stoklarını hızla paraya çevirebiliyorsa, likidite oranının 1/1'den küçük olması, işletme için negatif bir durum yaratmamaktadır.

Aynı zamanda, likidite oranı değerlendirilirken incelenen firmanın kısa vadeli borçlarının yapısı da dikkate alınmalıdır. Büyük ölçüde müşteri avansı ile çalışan işletmelerin likidite oranının düşük çıkması doğaldır. Çünkü müşteri avansları gelecek hesap döneminde stokların satılması ile kapatılacaktır. (Akgüç, 1995:354)

Fakat, işletme alacaklarını tahsil etmede güçlükler yaşıyorsa bu oranın 1/1'den büyük olması da pek bir anlam ifade etmemektedir.

Dönen Varlıklar - Stoklar
Likidite Oranı = _____
Kısa Vadeli Borçlar

Seneler	2002	2003
Likidite Oranı	2.53	2.15

3.3. Nakit Oranı

Para pozisyonu olarak da nitelenen söz konusu oran, para ve para benzeri dönen varlık kalemlerinin kısa vadeli yabancı kaynaklara bölünmesi suretiyle hesaplanmaktadır. Bu oran, işletmenin kısa vadeli borçlarının mevcut hazır değerleriyle ne ölçüde karşılanabildiğini göstermektedir. (Altuğ, 1988:306)

Likidite oranı hesaplanırken oranın payına stoklar, satıcılara verilen avanslar ve diğer dönen varlıklar (peşin ödenmiş gider) çıkarıldıkları halde, nakit oranında, alacaklar da oranın payında yer almamaktadır. Bu nedenle nakit oranı, likidite oranına göre daha hassas, duyarlı ve keskin bir ölçü olarak kabul edilmektedir. Çünkü bu oran, işletmenin satışlarının durması ve alacaklarını tahsil edememesi durumunda, kısa vadeli borçlarını ödeme gücünü göstermektedir.

Genel olarak, nakit oranının 1/1 olması işletmenin kısa vadeli borçlarını para ve para benzeri değerlerle ödeyebileceğini göstermektedir. Ancak çoğu zaman bu kadar yüksek bir likit yapı işletmeler için gerekli değildir. Gelişmiş ülkelerde, kesin bir yargı olarak bu oranın %20'nin altına düşmemesi gerektiği ifade edilmekte ve %20 ile %100 arasındaki değerler normal kabul edilmektedir.

Fakat, Türkiye gibi az gelişmiş ülkelerde, kısa vadeli borçların fazlalığı nedeniyle bu oran genellikle %20'nin altındadır.

Hazır Değerler + Menkul Kıymetler

Nakit Oranı =

Kısa Vadeli Borçlar

Seneler	2002	2003
Nakit Oranı	1.61	0.91

Likidite ve Aktivite Oranları	2002	2003	Trend
Cari Oran	2.75	2.32	-15.7
Likidite Oranı	2.53	2.15	-15.1
Nakit Oranı	1.61	0.91	-43.5
Alacak Devir Hızı	29	73	154.5
Stok Devir Hızı	12	22	82.6
Ticari Borç Devir Hızı	14	32	126.4
Öz Sermaye Devir Hızı	216	434	100.8
Aktif Devir Hızı	358	661	84.4
İşletme Sermayesi Devir Hızı	66	122	85.1
Borçlanma Oranları			
Toplam Borç/Aktif	0.40	0.29	-27.8
Kısa Vadeli Bor./Aktif	0.11	0.14	33.8
Toplam Borç/Öz Sermaye	0.66	0.40	-39
Banka Borçları/Toplam Borç	0.42	0.38	-10.9
Kısa Vadeli Borç./Toplam Borçlar	0.26	0.49	85.4
Kısa Vadeli Borç/Satışlar	0.21	0.25	19.4
Uzun Vadeli Borç/Satışlar	0.58	0.26	-55.4
Toplam Borçlar/Satışlar	0.79	0.51	-35.6
Borçtan Yararlanma Oranı	1.55	1.37	-12.1
Mali Yapı Oranları			
Duran Varlıklar/Özsermaye	1.08	0.86	-19.8
Öz Sermaye/Aktif Toplamı	0.60	0.71	18.3
Dönen Varlıklar/Aktifler	0.29	0.33	12.8
Duran Varlıklar/Aktifler	0.65	0.62	-5.2
Karlılık Oranları			
Kar/Satışlar	0.19	0.13	-32.7
Kar/Aktifler	0.10	0.07	-27.6
Net Kar/Öz Sermaye	0.12	0.10	-15.6

4. Likidite Oranlarının Analizi ve Yorumlanması

Bu çalışmada, Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.'ye ait denetimden geçmiş 2002 ve 2003 konsolide bilançoları üzerinde özet bir mali analiz yapılmaya çalışılmıştır.

Firma, son iki bilanço dönemine göre yapılan karşılaştırmalı bilanço analizlerine göre net satış hasılatını 2003 yılında bir önceki döneme göre TL ve USD bazında %5 arttırmış ve 2001 yılında yaşanan ve Türkiye Cumhuriyeti'nin en büyük ekonomik krizlerinden birisi olan şubat krizinin olumsuz etkilerinin azalmasıyla da olsa devam ettiği ve yüksek enflasyondan düşük enflasyona geçiş sürecinin yaşandığı bir dönemde %5 büyüme göstermeyi başarmıştır. Firma, 2003 yılında asıl faaliyetlerinden kaynaklanan faaliyet karı %80 oranında azalmasına karşın, faaliyet dışı gelirler ve özellikle faiz gelirleri ile geçen dönemki bilanço karını geçmeyi başarmıştır. Ancak burada dikkate alınması gereken temel nokta, elde edilen karın gazetecilik faaliyeti dışında oluşmasıdır. Bu nokta, işletmecilik faaliyeti açısından gözardı edilebilir ancak basın işletmeciliği açısından düşündürücüdür.

Firma, ülkemizdeki çoğu şirketin aksine yüksek likidite oranları ile çalışmaktadır. Likidite oranlarının en önemlilerinden biri olan cari orana bakıldığında 2,3 gibi yüksek bir oran karşımıza çıkmaktadır. İşletme, cari aktifleri ile kısa vadeli borçlarının iki katını ödeyebildiği gibi sadece kasa ve bankadaki likiditesi ile kısa vadeli borçlarını kapatabilmektedir. İşletmenin toplam özkaynaklarına göre borçlanma oranı 0,40 olup piyasa ve sektör ortalamasının oldukça altındadır. Toplam satışlar üzerinden %13, toplam aktifler üzerinden de %7 oranında net kar üreten firma bu yönüyle İMKB'nin ve ülkemizin en karlı şirketleri arasındadır.

Firma, 2003 yıl sonu itibari ile alacaklarını ortalama 73 günde tahsil ederken borçlarını ise ortalama 32 günde ödemektedir. Firma bu haliyle satıcı kredisi kullanmadığı gibi piyasayı yaklaşık 40 gün boyunca finanse edebilmektedir. Bu durum yüksek likidite oranlarına sahip olan firma için olumsuz bir durum oluşturmamaktadır. Hatta piyasanın en büyük üreticisi olarak piyasayı yönlendirebilecek bir yapı görüntüsü çizmektedir.

5. Sonuç

Gazete pazarı, son yıllardaki artışla beraber, arz tarafı talep tarafına göre daha ağır basan, rekabet koşullarının oldukça sert biçimde yaşandığı bir şekilde bürünmüştür. Bu nedenle bir ticari amaçla çalışan basın işletmelerinin üzerinde iki önemli konunun yaşamsal önemi vardır.

Bunlardan ilki, sosyal konular, politika, ekonomi ve diğer ilgi alanlarında gazetelerin bir takım kamusal görevlerinin olması, diğeri ise yeni yatırımlar ve yönetim stratejileriyle varlığını sürdürebilme çabasıdır.

Varlığını sürdürebilme çabası içinde olan basın işletmelerinin yukarıda sözü geçen her iki konunun da önemle üzerinde durmaları gerekmektedir. Çünkü bunlar, özellikle bir basın işletmesi için birbirini tamamlayan ve birbirinden ayrı düşünülemeyecek konulardır. Basın işletmesinin finansal anlamda kendi ayakları üzerinde durabilme başarısı, kamusal görevlerini yerine getirebilmesinin ön şartıdır. Bu noktada da güçlü bir finansal yapının varlığı önem kazanmaktadır.

Likidite analizi, işletmenin finansal yapısını ortaya koyan ilk ve en önemli göstergelerden biridir. Likit anlamda güçlü bir finansal yapıya sahip basın işletmesi

geleceğe güvenle bakabilen, yabancı kaynaklarını etkin biçimde kullanabilen, borç ödemeleri durumunda hiçbir güce ve kuruma bağlı kalmayan ve tüm bunlar neticesinde kamusal görevlerini yerine getirebilen sağlam temeller üzerinde yükselecektir.

Kaynakça

- AKGÜÇ, Öztin, **Mali Tablolar Analizi**, Avcıol Basın-Yayın, İstanbul, 1995, s.345.
- ALTUĞ, Osman, **Finansal Yönetim, İlkeler-Uygulamalar**, Marmara Üniversitesi Yayınları 466, İstanbul, 1988, s.306.
- BİNATLI, Cüneyt, **“Dagıtım İşletmelerinde Pazarlama Araştırmaları”**, 1. İletişim Kongresi Bildiri Kitapçığı, İstanbul: 1-3 Mart 2000, s.182
- ÇABUK, Adem, İbrahim LAZOL, **Mali Tablolar Analizi**, Uludağ Üniversitesi Güçlendirme Vakfı Yayınları No:154, Bursa, 2000, s.190.
- ÇETİNER, Ertuğrul, **İşletmelerde Mali Analiz**, Gazi Kitabevi, Ankara, 2000, s.9.
- DURMUŞ, Ahmet Hayri, **Mali Tablolar Tahlili**, İİTİA Nihad Sayar Yayın ve Yardım Vakfı Yayınları No:358-591, İstanbul, 1981, s.160.
- ERTAN, Cavit, **Bankalar İstihbaratı Yönünden İşletmeler İçin Bilanço Analiz Tekniğı**, Sermet Matbaası, Ankara, 1971, s.99.
- GÖNENLİ, Atilla, **İşletmelerde Finansal Yönetim**, İstanbul Matbaası, İstanbul, 1978, s.183.
- GÜRÜŞ, Alp, **Ticaret Bankalarımızda Finansal Analiz ve Rasyo Metodunun Uygulanması**, Başnur Matbaası, Ankara, 1972, s.40.
- GÜVEMLİ, Oktay, **Mali Tablolar Tahlili**, İİTİA-Maliye ve Muhasebe Yüksek Okulu Yayınları:5, İstanbul, 1977, s.5
- HATİPOĞLU, Zeyyat, **Temel İşletme Finansı**, Beta Yayınları, İstanbul, 1993, s.321.
- KOÇ, Yüksel, **İşletmelerde Mali Analiz Teknikleri**, Sevinç Matbaası, Ankara, 1970, s.53.
- NEEDLES, Belverd E., Dr., **Financial Accounting**, Houghton Mifflin Company, USA, 1983, s.729.
- OLALI, Hasan, **Teşebbüs Finansmanı ve Teşebbüslerin Finansal Yönetimi**, Ege Üniversitesi İTBF Yayınları, İzmir, 1977, s.38.